Redacţiunea şi Administraţiunea:
BRASOVŬ, piata mare Nr. 22.

„Gazeta" iese în fiecare di.

Pe unŭ anu 12 fior., pe şese lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România şi străinătate:
pe anu 40 fr., pe şese lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

Se prenumeră:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţi.

Anunciurile:
O seria garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ.
Manuscripte nu se retrămită.

Nr. 9. **VINERĬ,** 15 (27) Ianuarie. **1888.**

Jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ „GAZETEI TRANSILVANIEI".

Câmpeni, 1 Ianuarie 1888.

La serbarea jubileului de 50 de anĭ alŭ „Gazetei Transilvaniei", mama diaristicei române, zelósa apĕrătóre a drepturilorŭ naţionale, neobosita promovatóre de literatură şi cultură română, — inteliginţa română din Ţera Moţilorŭ cu mare entusiasmŭ vĕ felicită cordialŭ.

Traéscă mecenatulŭ Româniloru George Bariţŭ, trăéscă demnulŭ succesorŭ şi actualulŭ redactorŭ Dr. A. Mureşianu!

Petru cavalerŭ **de Joanette, Michail Andreica, I. Danciu** protopopŭ, **I. Poruţiu, Dr. Preda, Candrea, N. Cothişelŭ, P. C. Gerasim, Georgiu Corcheşiu, Gerasim Morariu, Michail Conteş, N. Muntean, I. Motora, Iosif Gomboş, Nicolau Corcheşiu,** dascalŭ românŭ.

Cehulŭ Silvaniei, 1 Ianuarie 1888.

Primiţĭ şi felicitările nóstre la aniversarea jubileului de 50 de anĭ alŭ multŭ preţuitei foi „Gazeta Transilvaniei".

Georgiu Popŭ, Florian Cocianŭ, Dimitriu Suciu.

Cetatea de Baltă, 1 Ianuarie 1888.

Din inimă salutămŭ şi gratulămŭ jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ diarului „Gazeta Transilvaniei."

Dumnedeu este cu noi şi cu sfânta nóstră causă. Apere dulcea naţiune de duşmanĭ şi pe bravii ei conducĕtorĭ, apĕrătorĭ şi publiciştĭ!

Trăéscă întemeiătorulŭ „Gazetei" Bariţŭ, şi actualulŭ ei redactorŭ!

Românii ternăvenĭ:

Nicolae Todoran protopop, **Miron Dascalŭ** preotŭ, **Nicolae Manoviciu** parochŭ, **Naftanailŭ Oprea** parochŭ, **Iosifŭ Crişan** parochu, **Zacheiu Sasu** parochŭ, **Petru Popŭ** parochu, **Toma Ilieşŭ** parochu, **Ionŭ Sociu** parochŭ, **George Oprea** parochu, **Petru Popŭ** parochu, **George Costin** parochŭ, **Ionŭ Moldovan** paroch, **Atanasiu Horptean**+) parochu, **Nicolae German** capelanŭ, **Ilie Surdu** proprietarŭ, **Ionŭ Cucuiu** cantoru, **Ionŭ Ţĕranŭ**+) învĕţătorŭ emeritatŭ, **George Filip** cantorŭ şi învĕţătorŭ, **Nicolae Popovicĭ** învĕţător, **George Moşiu** învĕţătorŭ, **Dionisiu Filimon** învĕţătorŭ.

Aradŭ, 1 Ianuarie 1888.

Cu fală privimŭ la vieţa şi lupta ta de o jumătate de seculŭ pentru drepturile şi limba poporului românŭ.

Seculĭ încă sĕ ducĭ lupta gloriósă şi victoriósă. Noi îţĭ urămŭ şi te urmămŭ.

Vasiliu Stănescu, Vasiliu Mangra, Nicolae Oncu, Vasilie Pop, Aurelŭ Suciu, Grigore Venter, George Telescu, Clemente Lupşia.

Lipova, Bănatŭ, Ianuarie 1888.

Cincĭdecĭ de anĭ de luptă bună aţĭ luptatŭ cu credinţă, aţĭ păşitŭ înainte cu speranţa în viitorulŭ naţiunii. Dreptatea va învinge.

Davidŭ P. Simon, Dr. Suciu, Tuducescu, Adrianŭ Micu, Dr. Cuparescu, Iuliu Missicui, Valeriu Oprianu, A. Albescu, E. Felesinsky, Georgiu Vancu de Tovis, Aureliu Popoviciu, Demetriu Munteanŭ, Atanasiu Pasca, Teodorŭ Munteanŭ, Ionŭ Munteanŭ, Atanasie Popŭ, Petru Carp, Rista Bichichean, Constantinŭ Creţian, Ionŭ Ardeleanŭ, Stefanŭ Simon, Teodorŭ Simon.

+) Greu de descifratŭ în telegramă. Red.

Şemniţŭ, 1 Ianuarie 1888.

Urăm vieţă lungă „Gazetei Transilvaniei", gloriosului cârmaciu, care cu demnitate a condusŭ, pe marea furtunósă a politicei, o jumătate de seculŭ barca naţiunei române.

Tinerimea română academică din Şemniţŭ.

Bucurescĭ, în 4 Ianuarie 1888.

Regretŭ din sufletŭ, că imprejurărĭ independente de voinţa mea m'au opritŭ se-mĭ împlinescu o *datoriă sfântă de Românŭ* cu ocasiunea jubileului „Gazetei", spre a mĕ pute numĕra printre aceia, carĭ v'au încungiuratŭ la acéstă serbare *patriotică,* séu cel puţinŭ printre cei-ce v'au felicitatŭ în scrisŭ.

Crede însĕ, că cu inima nu am lipsitŭ a împărtăşi omagiile mele de recunoscinţă acelorŭ nemuritorĭ muncitori ai „Gazetei", carĭ o jumĕtate de secolŭ au luptatŭ cu devotamentŭ pentru mântuirea causei *Românismului* de peste Carpaţĭ.

E o datoriă sacră pentru fiecare Românŭ simţitoru sĕ ţină sémă de sacrificiile şi credinţa cum a trăitŭ „Gazeta" cinci decĭ de anĭ şi cu câtŭ interesŭ a apĕratŭ acestŭ organŭ *păsurile neamului nostru.* Atâtea mii de Ardelenĭ câţĭ ne găsimŭ emigraţĭ aci, în România, mulţĭ cu dare de mână, am pute se ne interesămŭ mai deaprópe pentru viitorulŭ „Gazetei" spre a-i asigura o durată trainică, sĕ-i putemŭ serbători *spre fala şi gloria nóstră şi Centenarulŭ.*

Sunt sigurŭ, iubite D-le Mureşianu, că celŭ mai mare actŭ şi datoriă a Româniloru Ardelenĭ s'a împlinì în casulŭ când, d'acum în colo, aceia, carĭ adeseorĭ 'şĭ facŭ datoria numai cu forma, sĕ o traducă în fapte, şi nu e nicĭ o ocasiune mai potrivită, decâtŭ sprijinirea „Gazetei" pentru viitorŭ cu mai multŭ interesŭ din partea celorŭ ce putemŭ.

Ar fi cea mai frumósă felicitare acésta cu ocasiunea jubileului şi pentru luptătorii „Gazetei", carĭ trăescŭ şi muncescŭ, ér pentru aceia, carĭ nu mai suntŭ între noi, arŭ fi unŭ omagiu adusŭ memoriei lorŭ scumpe."

Ioanŭ Mihalcea.

Budapesta, 1 Ianuarie 1888.

Primiţĭ felicitările nóstre colegiale.

Biuroulŭ de corespondenţă telegrafică maghiarŭ.

Braşovŭ, 12 (24 Ianuarie 1888.

S'a făcutŭ multă vorbă în dilele din urmă despre o părere, ce a esprimat'o prinţulŭ de Bismarck asupra situaţiunei într'o conversaţiune la masă. Unulŭ din óspeţĭ vorbì de prospectele pentru susţinerea păcii şi întrebà pe principele Bismarck, de ce bursa este încă totŭ aşa de agitată, cu tóte aceste prospecte.

Cancelarulŭ rĕspunse mai întâiu: „Mai că n'amŭ avé sĕ ne tememŭ de rĕsboiu în intervalŭ de doi séu trei anĭ." Indată însĕ restrînse Bismarck acésta aserţiune dicêndŭ: „pentru anulŭ acesta celŭ puţinŭ aşŭ admite acésta cu óre care siguranţă," şi fără a se întrerupe adause în urmă: „ce-i dreptŭ asta am credut'o şi în 1870, şi totuşĭ s'a întêmplatŭ altfelŭ."

Cu alte cuvinte totŭ acolo stămŭ, unde amŭ statŭ. Insuşĭ Bismarck nu este în stare a prevedé adĭ tóte cele ce se potŭ întêmpla. Cumpĕna păcii e éraşĭ mai grea, dér nesiguranţa şi periculŭ unui rĕsboiu nu s'au micşoratŭ cu nimicŭ.

Cea mai mare greutate o întêmpină puterile încă totŭ în Bulgaria. Aicĭ lucrurile se încurcă pe di ce merge mai multŭ. Prinţulŭ de Coburg călĕtoresce acum cu mamă-sa prin Rumelia, unde a fostŭ primitŭ cu însufleţire de poporaţiune. Se pare dér că influinţa ruséscă este încă departe de recâştigarea tĕrêmului în Bulgaria. Acum se scrie că ambasadorulŭ rusescŭ Şuvalov a primitŭ instrucţiunĭ pentru a reîncepe negociările cu puterile în privinţa Bulgariei. Rusia, se dice, este acum din nou înclinată a se înţelege cu celelalte puterĭ semnatare.

Nu lipsecŭ nicĭ presemnele altorŭ nouĕ complicaţiunĭ în peninsula balcanică. Muntenegrenii se pregătescŭ a păşi şi ei pe arenă. Deocamdată pretindŭ dela Turcia ca sĕ le estradeze pe toţĭ Muntenegrenii prinşi, carĭ au luatŭ parte la rĕscóla din Burgas.

S'a mai vorbitŭ şi de nisce planurĭ ale Rusiei de a ocupa teritorii turcescĭ în Asia mică, ţinêndu-le ca zălogŭ pentru despăgubirea de rĕsboiu ce-o mai datoresce Sultanulŭ Rusiei. „Novoie Vremia" protestéză însĕ contra acestorŭ faime, dicêndŭ că sunt scornite numai cu scopŭ de a aţîţa contra Rusiei.

Şi pre când numita foiă rusésca discută posibilitatea unei înţelegerĭ între Austria şi Rusia, „Times" din Londra publică unŭ articulŭ sensaţionalŭ, care culminéză în dorinţa, ca comitele Kalnoky, celŭ supusŭ Germaniei şi înclinatŭ spre pace cu Rusia, sĕ se retragă şi în loculŭ lui sĕ vină earăşĭ contele Iuliu Andrassy.

„Monarchia Habsburgilorŭ" — scrie corespondentulŭ diarului „Times" — póte sĕ esiste fórte bine, dér nu sub conducerea contelui Kalnoky, ci sub conducerea unui ministru de esterne, care sĕ scie a se încrede mai bine ca elŭ în puterea acestei monarchii. In fine numesce cu numele pe contele Andrassy, dicêndŭ că acesta ar sci mai bine ca Kalnoky sĕ aducă la valóre posiţiunea de putere a monarchiei, fără a merge ca elŭ după poruncile celorŭ din Berlinŭ.

Se suscită în corespondenţa memorată a diarului englesŭ idea, ca Austro-Ungaria sĕ mérgă de sine-stătĕtorŭ, fiindŭ în stare a încheia alianţă chiar şi cu Francia şi cu Rusia. Cum ar venì însĕ tocmai contele Andrassy, care a inauguratŭ alianţa de faţă cu Germania, ca sĕ o rupă?

S'au şi grăbitŭ ómenii lui Andrassy a ruga pe corespondentulŭ lui „Times" sĕ declare, că ceea ce a scrisŭ nu a scrisŭ în urma unei inspiraţiunĭ a contelui Andrassy, ci numai după propria lui chibzuire.

Impregiurarea însĕ că se discută în atâtea modurĭ multŭ lăudata alianţă dintre Austro-Ungaria, Germania şi Italia, dovedesce că ea nu este clădită pe pétră şi că unŭ viscolŭ nu prea tare o póte dărîma.

Austro-Ungaria şi Germania.

Corespondentulŭ din Viena alŭ foiei engleze „Times" a adresatŭ acesteia o corespondenţă, care a făcutŭ sânge rĕu atâtŭ în Viena câtŭ şi în Berlinŭ, deórece se crede că articululŭ e inspiratŭ de contele Andrassy. Etă cuprinsulŭ lui:

Corespondentulŭ dice că raportulŭ dintre Austro-Ungaria şi Germania preocupă, cu privire la evenimentele din Orientŭ, seriosŭ cercurile politice. Guvernulŭ germanŭ, nu-i vorbă, a desaprobatŭ atacurile foilorŭ oficióse contra Austro-Ungariei, dér pré târdiu ca sĕ aibă efectŭ. In Austro-Ungaria a surprinsŭ împrejurarea că, după ce s'a prémăritŭ tripla alianţă, foile prinţului Bismarck s'au esprimatŭ astfelŭ, ca 'şi cum pacea europénă s'ar pute susţine numai prin concesiunĭ ce ar avé sĕ le facă Austro-Ungaria Rusiei.

Se creduse că pe temeiulŭ triplei alianţe, Austro-Ungaria, Germania şi Italia se vorŭ îndrepta contra oricărei puterĭ ce ar turbura pacea în Orientŭ orĭ în Occidentu. Dér de când foile germane au atacatŭ pe Austro-Ungaria, credinţa acésta s'a sdruncinatŭ. Până deunădĭ se credea, că fără alianţa Germaniei, Austro-Ungaria n'ar pute exista ca mare putere, pe când acum începe a se judeca mai raţionalŭ şi fie-care se întrebă, décă nu tocmai pentru Germania forméză alianţa cu Austro-Ungaria o cestiune de vieţă. Foile germane cu atacurile lorŭ nechibzuite s'au jucatŭ cu foculŭ. Armata austro-ungară abia îşĭ are alta egală ei în Europa. Monarchia e şi singură în stare sĕ se mĕsóre cu Rusia şi décă guvernulŭ austro-ungarŭ s'ar convinge de falsitatea şi sperjuria Germaniei, atuncĭ Germania, totalŭ isolată prin acésta, ar ajunge într'o situaţiune fórte grea.

Pe când foile contelui Kalnoky vesteu binecuvêntările alianţei cu Germania, Germania din contră a luatŭ cea mai hotărîtă posiţiune duşmănéscă faţă cu Ungaria în privinţa economică şi contele Kalnoky n'a fostŭ în stare sĕ uşureze vămile îndreptate contra Austro-Ungariei. Cu tóte astea foile lui au arătatŭ alianţa cu Germania ca absolutŭ necesară pentru esistenţa Austro-Ungariei, care în urma politicei ministrului sĕu de esterne a fostŭ fórte subordonată Germaniei în cursulŭ ultimilorŭ anĭ. Monarchia Habsburgilorŭ póte fórte bine sĕ esiste, dér nu sub conducerea contelui Kalnoky, ci sub conducerea unui astfelŭ de ministru de esterne, care se póte încrede mai bine decâtŭ elŭ în puterea acestei monarchii.

Este faptŭ, că regimulŭ contelui Kalnoky arată o lungă seriă de compromise şi greşelĭ nervóse. Kalnoky e bărbatŭ destoinicŭ, dér a ajunsŭ pré curêndŭ în posiţiunea sa de acum şi n'a sciutŭ nici odată sĕ 'nţelégă, că e ministrulŭ conducĕtorŭ alŭ unei marĭ puterĭ. Ca prim-ministru în Monaco orĭ Würt-

tembergŭ, ar fi fórte la locŭ, dér ca conducĕtorŭ alŭ celei mai distinse și mai vechĭ monarchii a Europei șĭ-a greșitŭ cu totulŭ chiămarea. Sub conducerea unui altŭ ministru de esterne, d. e. a contelui Andrassy, Austro-Ungaria ar vorbi cu totulŭ în altŭ tonŭ, care mai curĕnd ar puté asigura pacea europenă. Tisza a făcutŭ în camera ungară mare complimentŭ contelui Andrassy când a declaratŭ, că bucurosŭ ar ceda loculŭ sĕu contelui Andrassy, dér nimĕnui altuia. Prin acésta elŭ a datŭ espresiune acelei opiniunĭ publice, care domnesce în tóte clasele sociale ale monarchiei austro-ungare, că conducerea afacerilorŭ esterne ale monarchiei acesteia trebue sĕ se încredințeze érășĭ contelui Andrassy orĭ altui bărbatŭ de statŭ, care ca și acesta simte și scie sĕ aducă la valóre posițiunea de mare putere a monarchiei și condițiunile gloriosului ei viitorŭ.

Kalnoky mai e acusatŭ în fine, că ar conduce politica monarchiei după ordinele ce le primesce din Berlinŭ și, vedĭ Dómne, nu după pofta inimei celorŭ din Pesta.

SCIRILE ḌILEI.

Ministrulŭ ungurescŭ de instrucțiune, printr'o ordonanță, interḍice directorilorŭ superiorĭ a mai admite școlarĭ gimnasiștĭ, carĭ au repețitŭ o classă și au cădutŭ din nou la esamenŭ. In unele locurĭ se admitea până acum școlarĭ și a treia óră, dér în urma ordonanței, acésta nu se va mai întêmpla.

* * *

In urma comiterei crimei din S rada Dionisie în *Bucurescĭ*, guvernulŭ românŭ *espulseză pe supușii austro-ungarĭ*, carĭ n'au pașapórte. Deja, ne spunŭ foile din România, s'au espulsatŭ până acum vr'o 48 de inșĭ. Totŭ foile din România ne mai spunŭ, că guvernulŭ românŭ a ridicatŭ gravamine contra autorităților din Brașovŭ, fiindŭ că favoriseză, cum se ḍice, reîntórcerea în România a supușilorŭ ungarĭ sêcui și jidovĭ espulsațĭ.

* * *

„Ellenzék“ întrébă „indignatŭ“ pe foile ungurescĭ din Budapesta, decă sciu că comerciantulŭ de acolo Alexandru Sueff din Strada Waizner anunță în *limba germană* unŭ depositŭ bogatŭ asortatŭ de articule de toaletă ș. a. — In toiulŭ ernei atâta ferbințélă!

* * *

In *Sighișóra* s'a împușcatŭ la 22 Ianuarie n. oficialulŭ de poște Emerich Bandi.

* * *

In nóptea de 21 Ianuarie n. au intratŭ *lupĭ* în curtea unei case din suburbiulŭ Hazsongard în *Clușiu*, unde au sfășiatŭ și au mâncatŭ cânele din curte. — Sĕ mai dică cineva că nu e justificată esistența Kulturegyletului.

* * *

Opera și teatrulŭ națiunalŭ unguréscŭ din Pesta au unŭ nou intendantŭ, pe Franz Beniczky. Cum se vede, contele Keglevich n'a mai putut fi ținutŭ contra curentului, care cerea înlăturarea lui. Fi-va noulŭ intendantŭ în stare sĕ scape opera și teatrulŭ de crisă și deficitŭ? Câtŭ e hăulŭ nu.

Resultatele colonisării Ceangăilorŭ.

Comisariatulŭ guvernului pentru colonisarea Ciangăilorŭ, care esistă din anulŭ 1883, se desființéză cu finea lunei acesteia printr'o ordinațiune a ministrului de comunicațiune, și se vorŭ preda agendele acestui oficiu Directoratului r. *causarum regalium* din Seghedinŭ.

„Szegedi Napló,“ înregistrândŭ acéstă scire, publică o scrisóre din Panciova, care critică activitatea acestui oficiu într'un modŭ fórte aspru și descrie starea Ciangăilorŭ cu colorile cele mai triste. Funcționarii, ḍice acéstă scrisóre, nu au făcutŭ nimicŭ altceva decâtŭ șĭ-au trasŭ lefile lorŭ destulŭ de marĭ, pentru Ciangăi însĕ nu s'a făcutŭ nimicŭ. Tótă întreprinderea colonisării a costatŭ *peste unŭ milionŭ de florinĭ*, și acesți banĭ s'au topitŭ toțĭ în mânile funcționarilorŭ, ér pentru coloniștĭ nu s'a diditŭ nicĭ măcarŭ unŭ cotețŭ de porcĭ, ómenii stau fără vite și fără instrumente agricole.

La acéstă scrisóre a rĕspunsŭ deputatulŭ Adam Bornemisza ca comisarŭ guvernialŭ pentru colonisarea Ciangăilorŭ la cursulŭ de josŭ alŭ Dunării, a adresatŭ fóiei „Szegedi Napló“ o scrisóre în care ḍice între altele, că starea coloniștilorŭ nu e *atâtŭ de desperată* cum se descrie.

Va sĕ dică nicĭ strălucită cum buciumau „patrioții“. Sapienti sat.

Unŭ incidentŭ în dieta ungară.

Cu ocasiunea desbaterei generale asupra proiectului de lege privitorŭ la conchiămarea reserviștilorŭ pentru șépte ḍile, s'a întêmplatŭ următorulŭ incidentŭ:

Deputatulŭ conte *C. Pongracz*, care nu se ține de nicĭ una dintre partidele dietei, vorbindŭ pentru proiectulŭ de lege ḍise între altele, că adĭ armata comună și honvedḍimea nu mai e ceea ce a fostŭ înainte cu 22 de anĭ; oștirea s'a reorganisatŭ cu desĕvêrșire și în fruntea ei stă unŭ beliduce victoriosŭ.

Atuncĭ Coloman *Thaly* din stânga estremă a strigatŭ: „Cine este acesta?“ Contele *Pongracz* rĕspunse: „Archiducele *Albrecht*, care a învinsŭ la Custozza“. — Érășĭ strigă Thaly: „Acolo a fostŭ ușor!“ — *Pongracz* replică, că și în viitorŭ va fi ușorŭ, căcĭ după esperiințele ce le-a făcutŭ fiindŭ în serviținu activŭ putemŭ sĕ privimŭ cu deplină liniște în viitorŭ.

Acestŭ incidentŭ a supĕratŭ pe „Pesti Napló“ care ḍice; „Póte fie-care sĕ-șĭ formeze idea sa asupra archiducelui Albrecht, cum ne-amŭ format'o noi pe a nóstră; dér nu credemŭ a fi lucru corectŭ și cu tactŭ, *a da nutrementŭ pessimismului* în forma unorŭ asertiunĭ aruncate cu ușurătate asupra eventualului norocŭ alŭ armelorŭ nóstre.“

Amendele polițienescĭ.

Atragemŭ atențiunea d-lui căpitanŭ alŭ poliției locale asupra abusurilorŭ ce se comitŭ une-orĭ de unii polițiștĭ cu arătarea de a se amenda locuitorii pentru neorênduelĭ privitóre la curățenia și la îngrijirea trotoarului dinaintea caselorŭ etc., abusurĭ despre care suntemŭ sigurĭ, că d-sa nu are cunoscință.

Primimŭ nenumĕrate plângerĭ și ne-amŭ convinsŭ înșine, că organele polițienescĭ desvóltă de multe orĭ prea multŭ zelŭ, așa că nedreptățescŭ pe mulțĭ cu arătările, că au călcatŭ cutare orĭ cutare prescriere a statutului.

Se pedepsescŭ ómenĭ sub pretextŭ că nu punŭ nĕsipŭ pe dinaintea casei, pe unde nu trecŭ decâtŭ ai casei orĭ rareorĭ altŭ sufletŭ de omŭ, și póte cânii și pisicile; se pedepsescŭ sub pretextŭ că a fostŭ lunecușŭ — și încă în ḍile când a ninsŭ din grosŭ — deși pe dinaintea caselorŭ lorŭ nu e trotoarulŭ de umblatŭ alŭ trecĕtorilorŭ și prin urmare nu se póte face lunecușŭ; se pedepsescŭ ómenĭ, fiindŭ că mătură apa din curte orĭ tórnă apă fără murdăriă pe canalulŭ din uliță, sub pretextŭ că au turnatŭ lăturĭ, și altele.

Ne facemŭ datoria aducêndu acestea la cunoscința d-lui căpitanŭ alŭ poliției cu rugarea, ca sĕ dispună înlăturarea abusurilorŭ de cu vreme, spre a se evita conflicte neplăcute între poporațiunea ce se simte neîndreptățită și între organele polițienescĭ.

Ateneulŭ românŭ din Bucurescĭ.

D. C. Esarcu, v.-președintele Ateneului, a cumpĕratŭ statua *Invingĕtorulŭ*, opera sculptorului românŭ Ionescu Valbudea, care a studiatŭ la Parisŭ, unde talentulŭ sĕu a fostŭ fórte aprețiatŭ, scrie „Unirea“.

Acéstă statuă, care mĕsóră 4 m. $^{50}/_{100}$ și care se află espusă în coridórele Ateneului, fiindŭ destinată sĕ se tórne în bronzŭ, a fostŭ esecutată în Roma, unde a fostŭ fórte multŭ aprețiată de celibritățĭ artistice ca Monte Verde și Ferrari.

D-nulŭ Valbudea va începe în curêndŭ sĕ esecute douĕ bassoi-reliefe în marmoră, în mărime de 6 m. pe 4 m. și din carĭ unulŭ represintă *Sciința* și celălaltŭ *Poesia*.

Aceste comande suntŭ făcute de Ateneulŭ românŭ.

Afară de acestea, dela 2—4 óre p. m. se potŭ vedé la clubulŭ Tinerimea 4 statui, lucrate totŭ de d. Vulbudea.

Petrecere musicală, declamatorică și danțŭ.

Petrecere se va arangia Duminecă, în 17/29 Ianuariu 1888, în sala Hotelului Nr. 1 în folosulŭ școlarilorŭ sĕracĭ din Brașovulŭ-vechiu. Bilete de intrare: Loculŭ I: de persónă 80 cr., de familiă 2 fl. Loculŭ II: de persónă 60 cr., de familiă 1 fl. 50 cr. Pe galeriă unŭ locŭ 40 cr. Inceputulŭ la 7½ óre sera. Comitetulŭ arangiatorŭ. Ofertele marinimóse se primescŭ cu mulțămită și se vorŭ chita pe cale diaristică.

Programulu: 1. **„Eată ḍiua triumfală“**, de *V. Humpel*, esecutată de corulŭ tinerimei adulte în patru vocĭ. 2. **„Albina și trântorulŭ“**, dialogŭ de *G. Asachi*, esecutatŭ de elevele **Elena G. Pulu** și **Epifania N. Balea.** 3. **„Cămașa fericirei“**, poesiă de *V. M. Lazar*, declamată de **Maria G. Voicu.** 4. **„Uite mamă colo'n satŭ“**, arangiată pentru corŭ de *I. Sibian-Gălușcă*, esecutată de corulu tinerimei adulte. 5. **„Mihnea și Baba“**, poesiă de *Bolintineanu*, declamată de **Maria Acsente.** 6. **„Olteneasca“**, esecutată solo pe Cello de **Ioan Sibian-Gălușcă.** 7. **„Toporulŭ și pădurea“**, poesiă de *Greg. Alesandrescu*, declamată de **Elena Oancea.** 8. **„Condamnarea strugurelui“**, poesiă de *Antonŭ Panŭ*, declamată de **D. Popa.** 9. **„Sub acéstă négră stâncă“**, arangiată pentru coru de *N. Popovicin*, esecutată de corulŭ bărbătescu. Înainte de începerea esecutării programului va cânta orchestra. După producțiune urmeză danțŭ, începêndŭ cu **„Călușarulu“** și **„Bătuta“.**

Eclipsa totală de lună în 16/28 Ianuarie a. c.

Locuitorii Europei și Africei vorŭ vedé poimâne spectacolulŭ unei întunecimĭ totale de lună. Este cunoscutŭ fiăcăruia, că o întunecime de lună se întêmplă, când pămêntulŭ se așédă tocmai între sóre și lună, așa că luna ajunge sub umbra pămêntului. Acésta se póte întêmpla numai când luna e plină. Luna își primesce lumina dela sóre și îndată ce intră în umbra pămêntului i se subtrage acéstă lumină și ea se întunecă pentru toțĭ spectatorii câțĭ o potŭ vedé, prin urmare și pentru aceia, carĭ s'arŭ afla în afară de pămêntŭ. Insĕ cu tóte că umbra pămêntului este de trei orĭ așa de mare ca luna, acésta totușĭ nu se întunecă de totŭ. Pe câtŭ timpŭ o parte a discului lunei este luminată de sóre, contrastulŭ între partea luminată și neluminată face ca omului sĕ i se pară partea cea neluminată cu totulŭ întunecósă; numai după ce luna a intratŭ cu totulŭ în umbra pămêntului, se observă amăgirea, căcĭ în locŭ de a fi nevedŭtă, ea se observă pe cerŭ ca unŭ discŭ roșu-aramiu; lumina lunei ce-i dreptŭ se slăbesce așa de multŭ, încâtŭ

„FOILETONULŬ GAZ. TRANS.“

(1)

STRĂBUNII NOȘTRI

Novelă istorică

Anulu 104 după Christ.

Cartea I. — Pădurea Bersovia.

CAP. I.

Pe riul *Strĕiul*, altădată *Sargețiu*, care și astăḍĭ curge pe lângă vechia capitală a Dacilorŭ, *Zarmizegethusa*, astăḍĭ *Grădiștea*, se întindeau surde pădurĭ de goronĭ, de fagĭ, de paltinĭ și de gărnéță, printre carĭ numai piciorulŭ sprintenului munteanŭ putea străbate.

Pe o întindere ca de cincĭspredece pogóne și mai bine, în inima pădurii, stă tăbărîtă ostea dacă. La depărtărĭ aprópe regulate, dărvarii, sub poruncile Regelui, daseră câte-o próscă prin hăgiulŭ nepetrunsŭ și scoseseră cu mare muncă rădĕcinile din pămêntŭ, spre a face astfelŭ luminișurĭ, în carĭ se adăposteau taberele la vreme de resboiu.

In fundŭ ómenii poporului sĕu ostașii de rêndŭ, comații, cu capetele góle, cu piepturile desfăcute și pĕróse, cu pletele pe umerĭ, se esercitau la mânuirea armelorŭ. Cuțite lungĭ, înfipte în mânere de lemnŭ orĭ de cornŭ de vită, tăióse, întepătóre orĭ întórse la vîrfŭ; spada subțiratică a călăreților; sabia scurtă cu douĕ tăișurĭ; pumnalulŭ drept; lancea lungă; sulița, arculŭ, — țăcăneau, isbindu-se de scuturĭ, orĭ se știrbeau unele de altele, însoțite de scrișnirea dințilorŭ, de urlete și grele blăsteme pe capulŭ Romanilorŭ. Unii se luptau cu drépta și se apĕrau cu stînga, alții atacau cu stînga și cu drépta țineu scutulŭ; alții ér se duceau orbesce, ținêndŭ câte o falcă de zimbru sĕu de calŭ deasupra capului și dândŭ cu toporulŭ ca cu o bardă. Scuturile lorŭ aveau forma ovală și la cei mai chiaburĭ erau decorate cu alte scuturĭ mai micĭ *(peltes)*, cu arabescurĭ și simbolurĭ siderale, precum: semilună, stele, coróne cu raḍe, etc. Nobilii se deosebeau de ostașĭ prin aceea, că cei mai mulțĭ purtau unŭ felŭ de căciule îndoite, unŭ soiu de bonetŭ frigianŭ mai greoiu, dela carĭ erau numițĭ *philophores* de cătră Romanĭ. Ei nu se băteau cu armele de pieptŭ, ci trăgeau din arcurĭ, purtândŭ pe umĕrulŭ stîngŭ tolba săgețilorŭ, orĭ aruncau cu lăncĭ, orĭ cu praștii. Diregĕtorii cei marĭ ai statului, din carĭ se alegeau totdéuna 13 boierĭ-rașĭ, erau în prejma Regelui, căutândŭ sĕ-i asculte poruncile.

Tótă armata era împărțită în cincĭ regiunĭ sĕu cincĭ corpurĭ, după cum erau și despărțămintele teritoriale, și fiecare corpŭ în trei divisiunĭ, după numĕrulŭ triburilorŭ, așa încâtŭ erau peste totŭ cincĭspredece divisiunĭ, după cele cinspreḍece triburĭ mai marĭ. Loculŭ pe care-lŭ ocupau ei în taberă corespundea cu loculŭ ce-lŭ țineau, în fășii lungĭ, dela munțĭ spre Nordŭ, pe pămêntulŭ Daciei. Astfelŭ, spre Nordŭ, lipite de tuiurile óstei veneau cele trei triburĭ mai selbatice: *Anarții*, *Teuriștii* și *Cistobacii*, cu tarabostulŭ lorŭ, vajniculŭ *Bărhală*, din orașulŭ Porolisonŭ, care avea sub dênsulŭ alțĭ trei oficerĭ nobilĭ, șefĭ de tribŭ; îndată după dênșii, în linia a doua, veneau: *Prendavensii*, *Patachensii* și *Kauchensii*, carĭ soseau de prin cetățile *Napoca* (Clujulŭ), *Patavisa* (Turda) și de pe la gurile Nistrului și ale Dunării, sub comanda tarabostului *Mucapar*; apoi, *B[illegible]ii*, *Burindensii* și *Cotensii*, de prin orașele *Sermizirga* (Cicman), *Apula* (Alba-Iulia) și din câmpie, dela Gura Siretului, sub comanda lui *Scorylo*, prințŭ, care avusese unŭ strămoșŭ în tronulŭ Daciei; după dênșii, în mijloculŭ taberii, veneau *Albochensii*, *Potulatensii* și *Sinsii*, cei mai numeroșĭ și mai bogațĭ, din orașele *Zarmizeghethusa* (Grădiștea), *Archidava* (probabilŭ Slatina), de pe valea Argeșului, sub ordinile lui *Diige*, fratele mai micŭ alŭ Regelui, care și avea ca cea mai înaltă misie paza bălaurului óstei, și ca atare era generalisimŭ, — și în sfîrșitŭ, *Saldensii*, *Keiagisii* și *Piefigii* de prin cetățile *Tierna* (Orșova), *Drobeta* (Turnu-Severinŭ), *Tibiscu* (probabilŭ Caransebeșulŭ), de pe la gura Tisei, de pe Jiu și de pe Oltŭ, veteranii și eroii armatei, pușĭ deadreptulŭ sub comanda lui *Decidar*, prințulŭ fiu alŭ Regelui.

Fiecare trib avea și câte unŭ *Budala*, unŭ felŭ de nebunŭ idiotŭ, vecĭnicŭ flămândŭ, care sbiera câtŭ putea și la rĕsboiu soldații sbierau după elŭ.

In mijloculŭ acelui locŭ se ridica o movilă de țeste dușmane, ér din ea rĕsărea o prăjină lungă, în vîrfulŭ căreia

se potŭ vedé tóte stelele pe ceriu ca într'o nópte fără lună.

Intunecimea de lună se începe Sâmbătă, în 16 (28) Ianuarie, la 10 óre și 36.7 minute nóptea (după timpulŭ de Viena) Pe timpulŭ acesta luna începe a intra în umbra pămêntului. La 11 óre 36.3 minute începe întunecimea totală și durézâ până la 13 óre 14.7 minute. ér la 14 óre 15.3 minute (după calculului astronomicŭ de 24 óre consecutive) se termină.

Pe când locuitorii pămêntului vorŭ avé în diua acésta o eclipsă de lună, eventualii locuitorĭ ai lunei vorŭ vedé o întunecime de sóre.

SCIRĬ ULTIME.

După o depeșe din Viena publicată de „Journal des Debats," lumea se aștéptă la o vastă rěsvrătire în Bulgaria în luna Februarie. Maioritatea armatei bulgare ar fi câștigată de către insurgențĭ.

„România liberă" spune că din Făgărașŭ s'a primitŭ în Bucurescĭ o telegramă, în care se dice, că d-lŭ locotenentŭ de gendarmĭ Părăianu, trimisŭ în urmărirea lui Ioniță Popa, autorulŭ puincipalŭ alŭ crimei din strada Dionisie, a plecatŭ în satulŭ Ohaba unde se crede că se găsesce urmăritulŭ.

Telegramă part. a „Gaz. Trans."

Caransebeșŭ, 26 Ianuarie. — Alegerea de deputatŭ dietalŭ în cerculŭ Caransebeșŭ este fixată pe diua de *Mercurĭ, 8 Februarie* st. n.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

San-Remo, 26 Ianuarie. Jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ căsĕtoriei prințului de corónă germanŭ s'a sĕrbătoritŭ în modŭ festivŭ.

Paris, 26 Ianuarie. Imputernicițiĭ francezĭ pentru încheiarea tractatului de comerciu au fostŭ rechiămațĭ din Roma

Berlinŭ, 26 Ianuarie. Ministrulŭ de culte a rĕspunsŭ la interpelarea Polonilorŭ că eschiderea limbei polone de instrucțiune are de scopŭ liberarea Polonilorŭ de sub jugulŭ socialŭ și economicŭ. Datoria guvernului este a face din limba germană unŭ bunŭ comunŭ alŭ tuturorŭ locuitorilorŭ.

DIVERSE.

Eroismulŭ principesei de Muntenegru. In acéstă epocă familia principelui de Muntenegru locuesce lângă rîulŭ Cernovița, care érna se transformézâ într'unŭ cataractŭ îngrozitorŭ și sgomotosŭ. Casa Domnitorului e pe marginea acestui riu. Pe la ultimele dile ale lunei Octomvre, principesa Milena ședea la ferestră, observândŭ o barcă pe care erau trei femei. De odată barca se rĕstórnă și cele trei femei se acopere în valurĭ de apă. Principesa pune mâna îndată pe o pușcă, o slobóde dândŭ alarmă, și se repede ea singură pe cea dântêiu luntre mergêndŭ spre femeile carĭ cădusĕră în apă și carĭ nu se mai vedeau. Servitorii principesei alergară pe dată. Principesa lopătândŭ admirabilŭ merse spre loculŭ sinistrului, când pe lângă luntre vĕdŭ două corpurĭ, principesa apucă pe unulŭ și celălaltŭ unulŭ din servitorĭ. Chemațĭ fiindŭ doctorii, spuseră că femeile erau mórte. Principesa însĕ ordonă ca sĕ fiă aduse victimele la locuința ei proprie, unde ea însașĭ începŭ se le frece. Se osteni însĕ și încetă puținŭ, când una din ele oftă spunêndŭ încetŭ: „Mi se pare că vĕdŭ pe principesa." Principesa o îmbrățișă cu căldură. După puținŭ și cealaltă femeiă îșĭ veni în fire. Ambele au fostŭ încăldite și îmbrăcate. Victimele care au scăpatŭ erau surorĭ. A treia, care era muma lorŭ, s'a înecatŭ.

Doi eroi ungurĭ. Cetimŭ în „Pester Lloyd": Patria póte fi liniștită, décă are mulțĭ eroi ca cei doi Măcăoanĭ (locuitorĭ din Makó), carĭ deunădile la unŭ jocŭ de-a scrófa" (Sautanz) s'au rĕmășitŭ, că unulŭ ar puté mânca 50 porții de sarmale de vardă, ér celalaltŭ — 10 luminărĭ de sĕu! Amêndoi s'au ținutŭ de vorbă și au câștigatŭ rĕmășagulŭ spre bucuria celorlalțĭ óspețĭ. Gustosulŭ animalŭ, care, despicatŭ în două părțĭ, atêrna de unŭ cuiu, roși de rușinea concurențilorŭ omenescĭ.

Fómete în Muntenegru. Precum se scrie din Cetinje către „Pol. Korr.", în unele districte ale Muntenegrului e adevĕrată fómete. Peste 30,000 persóne suntŭ lipsite de orĭce mijlocŭ de traiu. Familia imperială rusă a trimisŭ o corabia încărcată cu cereale din Odessa ca darŭ celorŭ lipsițĭ.

Cincĭ omenĭ asfixiațĭ. In Vișeu-de-josŭ (Maramurĕșŭ), precum se scrie lui „Nemzet", locuitorulŭ de acolo Ionŭ Popŭ, soția sa, doi copii ai sĕi și socrusĕu au muritŭ fiindŭ asfixiațĭ (înecațĭ de gazŭ) care s'a produsŭ prin aceea că unŭ părete alŭ casei a luatŭ focŭ dela coșŭ (urloiu) și astfelŭ a arsŭ mai multŭ timpŭ fără a fi observatŭ.

Vêrstă înaintată. Din Boskowitz, în Moravia se scrie, că în dilele trecute a muritŭ unŭ locuitoru cu numele Iosifŭ Mohi în vêrstă de o sută douĕdecĭ și șépte de anĭ (127). Elŭ lăsă 14 copii, 32 nepoțĭ, 15 strănepoțĭ și 3 strĕstrănepoțĭ. Dintre fii sĕi unulŭ e de 102 anĭ. Rĕposatulŭ a fostŭ destulŭ de sdravĕnŭ până la mórte, visita biserica în fiece Duminecă și sĕrbătórea, și numai acum cincĭ anĭ începuse a purta ochelarĭ.

Migrațiune de șerpĭ. Din Kubin, în comitatulŭ Timișórei. se relatézâ următorulŭ casŭ interesantŭ: Intre Kubin și Szendrö se găsesce pe Dunăre așa numita „Insulă a Smederowei", cunoscută mai alesŭ din causa miilorŭ de șerpĭ, ce'șĭ facŭ acolo somnulŭ de érnă. Acum câteva dile s'a întêmplatŭ, că vre-o 10,000 de șerpĭ s'au deșteptatŭ din somnulŭ lorŭ letargicŭ și au trecutŭ dincolo pe malulŭ Serbiei. O mare întindere a Dunării era acoperită cu șerpĭ călĕtorĭ. In anulŭ 1875—76 s'a întêmplatŭ o migrațiune analogă de șerpĭ din acea insulă. Omenii de acolo, carĭ îșĭ aducŭ aminte de acestŭ fenomenŭ interesantŭ, explică acéstă dicêndŭ, că în acestŭ anŭ va fi o inundație, ca la anulŭ 1875—76.

Utilisarea găinilorŭ în bucătăriă. — După ce s'a tăiatŭ o pasĕre, o lăsămŭ unŭ césŭ în apă rece; apoi o opărimŭ, jupuimŭ etc., o spălămŭ bine și o punemŭ la focŭ într'o ólă cu apă rece și cu ceva sare. După ce amŭ înlăturatŭ spuma apei, punemŭ zarzavatŭ și lăsămŭ sĕ fiérbă, până ce carnea se póte lesne desface de óse. Sĕ totŭ adăogămŭ apă, ca găina sĕ nu stea afară din supă. Apoi tótă carnea se desface de óse, se tae mĕruntŭ, se amestecă cu unŭ pătrar kilogramŭ carne de porcŭ próspĕtă, crudă și mĕruntŭ tăiată, se pune piperŭ și ceva cójă de lămâe tocată, foi de dafinŭ și sare câtŭ trebue; pe urmă se ia o franzeluță, muiată în lapte sĕu apă, și după ce o stórcemŭ, o amestecămŭ bine cu cele mai de susŭ, dimpreună cu unŭ ou din acestŭ aluatŭ formămŭ franzelușe (10—12 bucățĭ), le învelimŭ în pezmetŭ cu ou, le cócemŭ în untură fierbinte și le servimŭ la masă ca compotŭ sĕu cu mâncărĭ dulcĭ. In supă se fierbŭ tăețeĭ cu ou.

Contra gândacilor din pimniță. Diversele insecte de prin pivnițe se potŭ prăpădi, décă redemămŭ de părețĭ măturĭ de mestécănŭ. Tóte insectele se urcă bucurosŭ pe acéstă plantă. Din când în când scutarămŭ măturele spre a călca și ucide animalculele cădute, sĕu le muiemŭ iute în apă fierbinte.

Spre a face petrolŭ mai bunŭ punemŭ în lampă, după mărime, o lingură mică sĕu mai mare de sare. Acéstă sare nu e nevoie sĕ o prenoimŭ decâtŭ arareorĭ. Se póte pune chiarŭ în vasulŭ cu petrolŭ o mână de sare și efectulŭ va fi acelașŭ. Petroleulŭ va arde mai luminosŭ și nu esploadézâ așa lesne.

(„Rĕsboiulŭ.)

Leacŭ pentru ranele vitelorŭ. Avemŭ multe leacurĭ de casă pentru vindecarea ranelorŭ la vite, însĕ nicĭ unulŭ nu e atâtŭ de folositorŭ ca celŭ următorŭ. Se ia prafŭ de pușcă și unsóre de porcŭ (nesărată). Prafulŭ se piséză mĕrunțelŭ și se mestecă cu unsórea, — ér cu mestecătura acésta se unge rana vitei. Párticelele aflătóre în prafulŭ de pușcă au o putere antiseptică; adecă împedecă putredirea ranei, ér unsórea — vindecă. Décă unŭ calŭ de es. la drumŭ mai lungŭ, frecându-șĭ piciórele unulŭ de altulŭ, s'a vătĕmatŭ — e destulŭ alŭ unge cu mestecătura acéstă, care nu numai vindecă. ci și locurile pleșuge le umple cu pĕrŭ frumosŭ și lucitorŭ. Unii economĭ au introdusŭ și datina aceea, că vara ungŭ corpulŭ întregŭ alŭ calului cu prafŭ de pușcă mestecatŭ în unsóre, și apoi ducŭ calulŭ la rîu și 'lŭ spală cu săpunŭ și cu peria. Prin acésta nu numai că primesce calulŭ o piele frumósă, netedă, cu pĕrŭ lucitorŭ, — ci va fi feritŭ pe o vreme lungă și de acuĭŭ neplăcutŭ și otrăvitŭ alŭ muscelor.

Logodnă.

D-lŭ *Dr. Demetriu Ciuta*, advocatŭ în Bistrița, și D-șóra *Laura Ranta Buticescu*: — fidanțațĭ. Bistrița, 17 Ianuarŭ st. n. 1888.

Rectificare. In Nr. 7 alŭ „Gaz. Trans." pag. 1, colóna 1, șirulŭ 17 de josŭ, este a se ceti *Gerasimŭ*, în locŭ de Gerașimŭ; totŭ acolo, colóna 2, șirulŭ 36 de susŭ, este a se ceti: *stelpŭ*, în locŭ de sfĕlpŭ, ér la șirulŭ 30 de josŭ: *Cehulŭ Silvaniei*, în locŭ de... Silvavei și la șirulŭ 25 de josŭ: *Georgiu*, în locŭ de Gorgiu.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 25 Ianuarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ .	Cump.	8.44	Vend.	8.46
Argintŭ românescŭ .	„	8.40	„	8.44
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.03
Lire turcescĭ	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.35
Galbinĭ	„	5.90	„	5.96
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ . . .	„	109. 5	„	109.25
Discontulu	$6^1/_2$—8% pe anu			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 25 Ianuarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 5%	97.30
Renta de hârtiă 5%	83.45
Imprumutulŭ căiloru ferate ungare . .	148.—
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . . .	94.50
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . . .	124.50
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . . .	110.75
Bonurĭ rurale ungare	104.25
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.25
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișu	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.50
Bouurĭ rurale Transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	102.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescu	99.50
Imprumutulu cu premiulu ungurescŭ .	119.—
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.76
Renta de hărtiă austriacă.	78.55
Renta de argintŭ austriacŭ	80.90
Renta de auru austriacŭ	109.10
Acțiunile băncei austro-ungare. . . .	136.25
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. . .	865.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr. . .	272.75
Argintŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ . .	5.96
Napoleon-d'orĭ	$10.02^1/_2$
Mărcĭ 100 împ. germane	62.20
Londra 10 Livres sterlinge	126.65

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

---

fâlfâia *draco* sĕu steagulŭ armatei dacice. Dintr'unŭ ciotŭ de lemnŭ, astfelŭ cioplitŭ încâtŭ sĕ pară că e o gură de dihanie, se întindea trupulŭ bălaurului, alcătuitŭ din stofe cu felŭ de felŭ de colorĭ, care tremura în vêntŭ și se încovăia ca unŭ șarpe. Draconele Regelui avea capulŭ de bronzŭ sĕu de argintŭ și corpulŭ de lemnŭ ușorŭ, învĕluitŭ în stofă. Când se repedeau Dacii la atacŭ, stegarulŭ, unŭ uriașŭ câtŭ Goliatŭ, biziia printre buze orĭ șuera printre dințĭ de se părea că chiar bălaurulŭ fluera. In jurulŭ lui se grămădeau muntenii fanaticĭ, alergândŭ cu cuțitele în vêntŭ, cu pletele săltărețe în jurulŭ capului, cu opincĭ de mistrețŭ în picióre, orĭ desculțĭ, — ca sĕ nu care-cumva sĕ pună mâna dușmanulŭ pe steagŭ. — Bălaurulŭ regescŭ fluera singurŭ.

In drépta și în stânga movilei din care eșa draco, ardeau două ruguri și stau înfipte câte trei sulițe, fiindcă se pregătea o slujbă bisericéscă.

Dincóce de ostașĭ, mai spre fața luminișului, se ridica unŭ foișorŭ de ramurĭ, pe patru stejarĭ, în care stau 13 feciore, cu Dochia, fiica Domnului, alcătuindŭ corulŭ.

Jurŭ împrejurulŭ câmpului acestuia erau tăbărîte cotigĭ cu boi, orĭ, la unii, cu bourĭ, sprintene și ușurele, care la locŭ șesŭ mi-țĭ trânteau țepușĭ la carâmbĭ și încărcau ca în vremea cea bună.

Totŭ jurulŭ taberii era însemnatŭ prin prăjinĭ lungĭ, ascuțite, în carĭ puterezau sângerate capetele frumóse ale legionarilorŭ romanĭ.

Căcĭ Decebalŭ era sĕlbaticŭ . . .

Eată-lŭ:

In colțulŭ din stânga, la o parte, se vĕdŭ doi bolovanĭ de cremene, rĕsturnațĭ unulŭ peste altulŭ, așa încâtŭ sĕ formeḑe ca unŭ tronŭ, ér la piciórele lorŭ unŭ trunchiu de stejarŭ trântitŭ josŭ. Peste bolovanĭ și stejarŭ suntŭ întinse trei piei de ursŭ negru.

Decebalŭ, cu plete lungĭ pe spate, rasŭ în frunte, cu două coróne de frunze pe capŭ: una de aurŭ bătută cu granate, alta de ștejarŭ, înfiptă în cealaltă, stă pe tronulŭ de bolovanĭ, cufundatŭ în gândurĭ. Mâna dréptă a prinsŭ, hălăciugă, lunga lui barbă și-șĭ sprijinea capul într'însa. Brațulŭ, vînjosŭ, e golŭ până la umĕrŭ, căcĭ într'unŭ minutŭ de mâniă șĭ-a spintecatŭ mâneca cămeșii de inŭ móle de Pergamŭ și a înodat'o tocmai susŭ. E omŭ maturŭ, mare la statură, cărnŭ, cu sprâncene stufóse și crudŭ la privire.

Imprejurulŭ lui tacŭ toțĭ. Buzduganulŭ, rĕmasŭ în tronulŭ Daciei din nĕmŭ în nĕmŭ, e de cornŭ de cerbŭ, cu o rotocólă în capŭ câtŭ e osulŭ din fruntea dobitocului, scrisŭ cu felurĭ de chipurĭ și țintuitŭ spre mânerŭ cu pietre. E greu ca de fierŭ. Elŭ stă ștrântitŭ la piciórele tronului, pe pielea de ursŭ, și împărțeșce pe din două scaunulŭ Daciei cu stăpânulŭ sĕu.

Dela *Burebiste*, căruia i l'a adusŭ dea unŭ pustnicŭ dintr'o peșteră, a înotatŭ de multe orĭ în creerŭ de dușmanŭ sĕu chiar de Dacŭ, când domnulŭ era mâniosŭ. Sub Duras se mai muiase. Dér a vrutŭ Zalmolcse sĕ-lŭ pue în mâna lui Decebalŭ, și de atuncĭ e bine. Nimenĭ nu are dreptulŭ sĕ-lŭ atingă decâtŭ Regele Daciei.

La drépta Domnului stă fiulŭ sĕu *Decidav*, tĕnĕrŭ, cruntŭ și sĕlbaticŭ ca și părintele sĕu, dér fără mintea aceluia. In fața lui, înțeleptulŭ preotŭ *Vezinas*, omŭ adêncŭ în ale șciinței timpului, cetitorŭ pe stele și inițiatŭ de învĕțații din Frigia în misterele cultului Sórelui, care, împreună cu Decebalŭ și cu buzduganul aceluia, ocârmueau trebile Daciei. La spatele lui Vezinas, 12 preoțĭ castrațĭ, păzitorĭ ai Cultului *Sulei*, îmbrăcațĭ în stofe grele de Pergamŭ și pălăriețĭ, sunătorĭ din fluere și trimbițe. In stânga Domnului, 13 boerĭ marĭ, cu *Diige*, fratele sĕu, rașĭ în frunte, îmbrăcațĭ: unii cu zale metalice urzite din inele de fierŭ, alții cu pieptare de bronz ca ale legionarilorŭ romanĭ, sĕu acoperițĭ cu solzĭ strălucitorĭ, și purtând lângă dînșii scuturile. Acéstă îmbrăcăminte o aveau însĕ numai ofițeriĭ carĭ țineau de familia regală sĕu carĭ erau șefĭ de triburĭ. Ei se numeau în generalŭ *Zarabi*, ér nobilii ceilalțĭ se numeu *Tarabosti*. In spatele tronului, 13 femei cu copii, carĭ din poruncă erau aduse acolo, și nu îndrăzneau sĕ se arate ochiului stăpânitorului.

(Va urma.)

Nru. 335 ex 1888.

PUBLICAȚIUNE.

Spre scopulu inchirierei, respective arendărei obiectelorŭ de inchiriatŭ și de arenda aparținĕtóre comunei orășenescĭ și amintite mai în josŭ, se va ținea în oficiolatulu orășenescŭ economicŭ **in 16 Februarie anulŭ curentŭ** la 3 ore după prândŭ o pertractare scripturistică de oferte pe lângă condițiunile ce se potŭ în orele oficióse examina de fie-cine în amintitulu oficiolatu și pe lângă ulteriora aprobare alu celui mai avantagiosu ofertŭ de către representanța comunală orășenéscă.

Se provócă decĭ oferenții, ca ofertele lorŭ scripturistice, închise și provedute cu unu timbru de 50 cr. cărora are de a se alătura și unu vadiu de 10" „ din suma anuală de chirie seu arendă, care vadiu póte sĕ consiste din banĭ gata seu hârtii de prețŭ, sĕ le aștérnă celu multŭ până la 12 ore la prândŭ in amintita di economului orășenescu E. Hintz.

In ofertŭ sĕ se amintéscă cu acuratețĕ, că pentru care obiectŭ se oferă; mai departe se se amintéscă că oferentului i suntŭ cunoscute condițiunile de arendă și că se supune lorŭ, amintindu-se în fine chiria seu arenda oferată în cifre și litere.

Obiectele de închiriatŭ seu de arendatŭ suntŭ următórele:

1. Localulŭ din parterre în cassa sfatului, fostulŭ archivŭ vechiu, din 30 9, 1888 pe 6 anĭ.
2. Șetrele de vendare de sub casa sfatului . . . . „ „ „ „ „
3. Magasinulu din casa sfatului de către tergulŭ inului . . . . „ „ „ „ „
4. „ „ „ „ cumpena orășenéscă cu dreptul de cântărit din 30 9, 1888 pe 6 ani
5. Casa orășenéscă Nr. 16 cu grădina . . . . „ „ „ „ „
6. Prăvălia din casa orașului No. 17 . . . . „ „ „ „ „
7. „ „ „ „ „ 18 . . . . „ „ „ „ „
8. Magasinulu de fructe la pórta tergului cailoru . . . . „ „ „ „ „
9. Locuința din pórta uliței scheiloru Nr. 121. . . . . „ „ „ „ „
10. Totŭ acolo unŭ magasinu mai micu . . . . „ „ „ „ „
11. Casa din ulița funarilorŭ Nr. 302 . . . . „ „ „ „ „
12. Locuința pănariului în casa Nr. 318 . . . . „ „ „ „ „
13. Prăvălia Nr. 1 în podulŭ bătușiloru . . . . „ „ „ „ „
14. Prăvălia Nr. 2 în podulu bătușiloru . . . . din 30/9, 1888 pe 6 anĭ
15. „ „ 3 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
16. „ „ 4 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
17. „ „ 5 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
18. „ „ 7 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
19. „ „ 8 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
20. „ „ 9 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
21. „ „ 10 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
22. Doue magasine în podulu bătușiloru . . . . „ „ „ „ „
23. Doue pivnițe sub podulu bătușiloru . . . . „ „ „ „ „
24. Casa din ulița nouă a spitalului Nru. 448 . . . . „ „ „ „ „
25. Casa din ulița căldărarilorŭ Nr. 489 . . . . „ „ „ „ „
26. O pivniță în casa de sub luciumŭ Nr. 584. . . . . „ „ „ „ „
27. Ospătăria „Corona“ . . . . „ „ „ „ „
28. Berăria orășenéscă. . . . . „ „ „ „ „
29. Cafeneaua de pe promenadă. . . . . „ „ „ „ „
30. Birtulŭ din ștejerișu . . . . „ „ „ „ „
31. Birtulŭ dela Bersă din 1 Ianuarie 1889 pe 6 ani.
32. Cofetăria de pe promenada de susŭ . . . . „ „ „ „ „
33. Bastada ștrimfarilorŭ . . . . „ „ „ „ „

Brașovŭ, în 21 Ianuarie 1888.

2c.3—1 **Magistratulŭ orășenescŭ.**

Avisŭ d-lorŭ abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiascâ a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.